

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 24.11.2014
COM(2014) 710 final

2014/0336 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 yhdenmukaisista soveltamisedellytyksistä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavien ennakollisten vakausmaksujen osalta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa annetussa asetuksessa (EU) N:o 806/2014, jäljempänä ”yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetus”, säädetään yhteisen kriisinratkaisurahaston perustamisesta. Asetuksen mukaan yhteisen kriisinratkaisurahaston omistaa ja sitä hallinnoi kyseisellä asetuksella perustettu yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, jäljempänä ”kriisinratkaisuneuvosto”. Rahasto, joka on osa kriisinratkaisuneuvoston talousarviota, rahoitetaan yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden pankkialan maksamilla vakauseräillä.

Riittävästi rahoitettu yhteinen kriisinratkaisurahasto on edellytys sille, että yhteinen kriisinratkaisumekanismi toimii asianmukaisesti ja suojaa rahoitusvakautta ilman veronmaksajien rahoja. On myös pankkialan edun mukaista, että yhteisessä kriisinratkaisurahastossa on riittävästi varoja, jotka antavat mahdollisuuden puuttua tarvittaessa kriisinratkaisumenettelyihin ja varmistaa, että kriisinratkaisuvälineitä käytetään tehokkaasti.

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 58 ja 59 artiklan mukaan kriisinratkaisuneuvostolla on oma itsenäinen talousarvionsa, joka ei ole osa unionin talousarviota. Kriisinratkaisuneuvoston talousarvio koostuu kahdesta osasta, joista I osa käsittää kriisinratkaisuneuvoston hallinnon ja II osa yhteisen kriisinratkaisurahaston. Tässä ehdotuksessa neuvoston täytäntöönpanosäädökseksi viitataan ainoastaan kriisinratkaisuneuvoston talousarvion II osaan.

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 60 artiklan mukaan yhteistä kriisinratkaisurahastoa koskevan talousarvion II osan tulot koostuvat ennen kaikkea vuotuisista vakauseräistä, jotka yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen piiriin kuuluvien yhteisöjen on maksettava. Vakausmaksuilla katetaan erityisesti kriisinratkaisuneuvoston kriisinratkaisumenettelyissä käyttämät määrät, jotta voidaan varmistaa kriisinratkaisuvälineiden tuloksellinen soveltaminen.

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan mukaan kriisinratkaisuneuvoston on laskettava kunakin vuonna yksilölliset vakauserät, jotka yhteisen kriisinratkaisumekanismin piiriin kuuluvien laitosten on maksettava yhteiseen kriisinratkaisurahastoon. Kunkin yhteisön vuotuisen vakauserän on perustuttava perusvakauserään, joka on sama kuin kyseisen yhteisön velkojen määrä (omat varat pois luettuina), josta on vähennetty suojatut talletukset, suhteessa kaikkien yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden alueilla toimiluvan saaneiden yhteisöjen velkojen kokonaismäärään (omat varat pois luettuina), josta on vähennetty suojatut talletukset. Vakausmaksuun on myös tehtävä riskikorjaus direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdassa lueteltujen kriteerien perusteella.

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 6 kohdan mukaan kriisinratkaisuneuvoston on yhteiseen kriisinratkaisurahastoon maksettavien vuotuisen vakauserän määrittämiseksi sovellettava direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdan nojalla annettua komission delegoitua asetusta (EU) N:o xxxx/2014, joka koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämistä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta. Delegoidussa asetuksessa täsmennetään käsitettä rahoitusosuuksien mukauttamisesta laitosten riskiprofiiliin. Määrittäessään yhteisöjen vuotuisia vakauseräitä kriisinratkaisuneuvoston on asetuksen (EU) N:o 806/2014 70

artiklan 2 kohdan mukaan otettava huomioon myös suhteellisuusperiaate, jotta ei luotaisi vääristymiä yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden pankkialan rakenteiden välille ja jotta vakausmaksut jakautuisivat tasapuolisesti erityyppisten pankkien kesken.

Yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 70 artiklan 7 kohdan a ja b alakohdassa neuvosto valtuutetaan hyväksymään komission ehdotuksesta täytäntöönpanosäädökset yhteiseen kriisinratkaisuun suoritettavista vakausmaksuista, erityisesti yksilöllisten vakausmaksujen laskennassa käytettävän menetelmän soveltamisesta sekä käytännön menettelyistä, joilla laitoksille yksilöidään komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o xxx/2014 määritetyt riskitekijät kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavia rahoitusosuuksia varten.

Tässä komission ehdotuksessa neuvoston täytäntöönpanoasetukseksi täsmennetään, millä tavoin kriisinratkaisuneuvoston on vuotuisia vakausmaksuja laskiessaan sovellettava vakausmaksujen komponenttia, joka käsittää ylimääräisen riskikorjauksen, sekä menetelmiä, joilla riskikorjausta sovelletaan komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o xxx/2014 säädettyyn vuotuisen perusrahoitusosuuteen, kun määritetään kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavia rahoitusosuuksia. Delegoidussa säädöksessä vahvistettuja menetelmiä pyritään tällä tavoin mukauttamaan sellaisen yhtenäisen järjestelmän erityispiirteisiin, joissa maksuja kerätään yhteiseen kriisinratkaisurahastoon Euroopan tasolla asetetun tavoitetasen saavuttamiseksi.

Yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 67 artiklan 4 kohdan mukaan kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on kerättävä kriisinratkaisuneuvoston päättämät yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavat vakausmaksut, minkä jälkeen maksut on siirrettävä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon noudattamalla yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden keskinäistä sopimusta näiden vakausmaksujen siirtämisestä ja vaiheittaisesta yhdistämisestä.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

Tästä asetuksesta ei ole tehty erillistä virallista vaikutusten arviointia, koska vaikutuksia on jo arvioitu direktiiviä 2014/59/EU annettaessa.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Tässä ehdotuksessa neuvoston täytäntöönpanoasetukseksi käsitellään erityisesti seuraavia asioita:

Ehdotuksen 1 artiklan säännökset koskevat kriisinratkaisuneuvoston käyttämää yksilöllisten vakausmaksujen laskentamenetelmää sekä käytännön menettelyjä, joilla laitoksille yksilöidään riskitekijät, jotka määritetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o xxxx/2014.

Ehdotuksen 2 artiklassa määritellään täytäntöönpanoasetuksen soveltamisala. Asetuksen kohteena ovat kaikki yhteisöt, jotka kuuluvat yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen soveltamisalaan.

Ehdotuksen 3 artiklassa vahvistetaan sovellettavat määritelmät.

Ehdotuksen 4 artikla sisältää säännöt yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavien vuotuisten vakausmaksujen vahvistamisesta.

Ehdotuksen 5 artikla sisältää tiedonantovaatimukset, joita kriisinratkaisuneuvoston on noudatettava.

Ehdotuksen 6 artikla sisältää raportointivaatimukset.

Ehdotuksen 7 artikla sisältää siirtymäsäännökset.

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS**Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 yhdenmukaisista soveltamisedellytyksistä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavien ennakollisten vakausmaksujen osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ja erityisesti sen 70 artiklan 7 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteinen kriisinratkaisurahasto perustettiin asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukaisesti kaikkien niiden jäsenvaltioiden yhteiseksi rahoitusjärjestelyksi, jotka osallistuvat neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013¹ mukaisesti yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin, korvaamaan kyseisten jäsenvaltioiden kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyt, jotka oli perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU² 100 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Varat, jotka ovat kertyneet näihin rahoitusjärjestelyihin ennen yhteisen kriisinratkaisurahaston perustamista, olisi siirrettävä kyseiseen rahastoon.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukaisesti perustetulle yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', annetaan mainitun asetuksen 67 artiklan 2 kohdassa tehtäväksi hallinnoida yhteistä kriisinratkaisurahastoa.
- (3) Yhteistä kriisinratkaisurahastoa olisi asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan mukaisesti käytettävä kriisinratkaisumenettelyissä, jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo sen olevan tarpeen kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi. Yhteisellä kriisinratkaisurahastolla olisi oltava riittävästi rahoitusvaroja, jotta kriisinratkaisukehys toimisi tehokkaasti. Tämä antaisi mahdollisuuden puuttua tarvittaessa ongelmiin, käyttää kriisinratkaisuvälineitä tehokkaasti ja suojata rahoitusvakautta turvautumatta veronmaksajien rahoihin.
- (4) Kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet laskea ennakolliset vakausmaksut, jotka kerätään kaikilta asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa tarkoitetuilta yhteisöiltä. Nämä yhteisöt ovat yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuviin jäsenvaltioihin

¹ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

sijoittautuneita luottolaitoksia sekä kyseisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita emoyrityksiä, sijoituspalveluyrityksiä ja rahoituslaitoksia, jotka kuuluvat Euroopan keskuspankin, jäljempänä 'EKP', neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti harjoittaman konsolidoidun valvonnan piiriin.

- (5) Kriisinratkaisuneuvoston olisi laskettava yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavat vakaussmaksut yhteisen tavoitteen perusteella, joka vahvistetaan tietyksi prosenttiosuudeksi kaikkien yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneiden yhteisöjen suojattujen talletusten määrästä. Kriisinratkaisuneuvoston olisi asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti varmistettava, että yhteisen kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevat rahoitusvarat ovat kahdeksan vuoden kuluttua 1 päivästä tammikuuta 2016 vähintään 1 prosenti yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneiden yhteisöjen suojattujen talletusten määrästä.
- (6) Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn suoritettavan vuotuisen vakaussmaksun olisi asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustuttava kiinteään määrään, joka vahvistetaan laitoksen velkojen perusteella, sekä riskikorjattuun vakaussmaksuun, joka riippuu laitoksen riskiprofiilista.
- (7) Kriisinratkaisuneuvostoa pidetään asetuksen (EU) N:o 806/2014 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseistä asetusta ja direktiiviä 2014/59/EU sovellettaessa kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena, jos se suorittaa tehtäviä ja käyttää valtuuksia, jotka kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on suoritettava tai joita niiden on käytettävä mainittujen säädösten mukaisesti. Sen vuoksi kriisinratkaisuneuvostoa olisi pidettävä kriisinratkaisuviranomaisena myös silloin, kun sovelletaan delegoitua asetusta (EU) N:o xxxx/2014². Kriisinratkaisuneuvostoon sovelletaan mainituksa delegoidussa asetuksessa vahvistettuja säännöksiä, kun se suorittaa tehtäviä ja käyttää valtuuksia, joista säädetään tässä täytäntöönpanoasetuksessa.
- (8) Vuotuisen vakaussmaksun laskemiseksi kriisinratkaisuneuvosto soveltaa delegoidussa asetuksessa (EU) N:o xxxx/2014 säädettyä menetelmää, kuten asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 6 kohdassa edellytetään. Sen vuoksi sellaisiin laitoksiin sovellettavaa erityisjärjestelmää, jotka katsotaan delegoidun asetuksen nojalla pieniksi, sovelletaan myös osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneisiin laitoksiin, jotka täyttävät mainituksa asetuksessa säädettyt kriteerit, joiden perusteella laitos katsotaan pieneksi.
- (9) Koska tässä asetuksessa annetuissa säännöissä vahvistetaan direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdan mukaisesti annetussa delegoidussa asetuksessa säädetyn menetelmän soveltamisedellytykset, laskenta, jossa kriisinratkaisuneuvosto määrittää vuotuiset vakaussmaksut yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneille yhteisöille, saa poiketa vuotuisten rahoitusosuuksien laskennasta yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistumattomissa jäsenvaltioissa ainoastaan yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden yhteisen järjestelmän erityispiirteiden perusteella. Erityispiirteet johtuvat erityisesti siitä, että yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa kaikilla osallistuvilla jäsenvaltioilla on yhteinen tavoitetaso. Kun vuotuisten rahoitusosuuksien laskentaan sovelletaan pääsääntöisesti samaa menetelmää kaikissa

² Komission delegoitu asetusta (EU) N:o xxx/2014 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta (EUVL...).

jäsenvaltioissa, olisi kyettävä säilyttämään tasapuoliset toimintaedellytykset osallistuvien jäsenvaltioiden välillä sekä vahvat sisämarkkinat.

- (10) Sen varmistamiseksi, että järjestelmä, jossa yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritetaan vuotuisia vakaussmaksuja, on oikeudenmukainen ja tasapainoinen, kriisinratkaisuneuvoston olisi otettava huomioon vakaussmaksujen tasapainoinen jakautuminen erityyppisten pankkien kesken päättäessään siitä, millä tavoin vuotuista perusvakaussmaksua olisi mukautettava laitosten riskiprofiilin perusteella.
- (11) Yhteisessä kriisinratkaisurahastossa, jolle on asetettu eurooppalainen tavoitetaso, tietyn yhteisön vuotuisen vakaussmaksun suuruus riippuu kaikkien yhteisen kriisinratkaisumekanismin piiriin kuuluvien yhteisöjen vuotuisten vakaussmaksujen suuruudesta. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin tehokkaan toiminnan sekä yhteisen kriisinratkaisurahaston sujuvan kerryttämisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että kaikki yhteisöt suorittavat vuotuiset vakaussmaksunsa ajoissa ja täysimääräisinä. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin vaikuttavuuden varmistamiseksi kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava valtuudet määrätä seuraamuksia yhteisöille, jotka eivät maksa omaa vuotuista vakaussmaksuaan tai maksavat sen vain osittain.
- (12) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 67 artiklan 4 kohdan mukaan kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on kerättävä kriisinratkaisuneuvoston päättämät yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavat vakaussmaksut, minkä jälkeen maksut on siirrettävä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vakaussmaksujen siirtämistä ja vaiheittaista yhdistämistä koskevan sopimuksen mukaisesti.
- (13) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan b alakohdassa edellytetään, että kriisinratkaisuneuvosto laskee vuotuiset vakaussmaksut, jotka laitosten on maksettava yhteiseen kriisinratkaisurahastoon, ottamalla suhteellisuusperiaatteen huomioon ja luomatta vääristymiä jäsenvaltioiden pankkialan rakenteiden välille. Siirtymäkauden aikana voi siihen asti, kun rahasto on saavuttanut tavoitetasonsa ja sen kansalliset rahasto-osuudet on yhdistetty kokonaan, esiintyä vääristymiä yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden pankkialan rakenteiden välillä, jos laitoksen vuotuinen vakaussmaksu, jonka kriisinratkaisuneuvosto on vahvistanut tiettyä vuonna asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan ja 70 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä tässä asetuksessa annettujen uusien sääntöjen mukaisesti, poikkeaa merkittävästi vuotuisista rahoitusosuuksista, jotka kyseinen laitos olisi maksanut direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 mukaisesti. On olennaisen tärkeää estää se, että tällaisia vääristymiä syntyy siirtymisestä direktiivin 2014/59/EU mukaisten rahoitusjärjestelyjen kansallisesta tavoitetasosta yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden yhteiseen tavoitetasoon sekä tavasta, jolla yhteisen kriisinratkaisurahaston tavoitetaso määritetään suojattujen talletusten perusteella.
- (14) Laitosten vuotuiset perusvakaussmaksut vaihtelevat myös laitosten hallussa olevien suojattujen talletusten määrän mukaan. Sen vuoksi laitokset, joiden hallussa on pienemmät määrät suojattuja talletuksia, maksaisivat yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suurempia vuotuisia vakaussmaksuja yhteisen kriisinratkaisumekanismin yhteisen tavoitetason perusteella kuin ne maksaisivat direktiivin 2014/59/EY mukaisesti vahvistetun kansallisen tavoitetason perusteella, kun taas laitokset, joiden hallussa on suurempia määriä suojattuja talletuksia, maksaisivat pienempiä vuotuisia vakaussmaksuja yhteisen kriisinratkaisumekanismin yhteisen tavoitetason perusteella kuin ne maksaisivat direktiivin 2014/59/EY

mukaisesti vahvistetun kansallisen tavoitetason perusteella. Tästä syystä on tarpeen estää jäsenvaltioiden pankkialan rakenteiden väliset vääristymät käyttämällä siirtymäkauden aikana mukautusmekanismia siihen asti, kun yhteinen kriisinratkaisurahasto on saavuttanut tavoitetasonsa ja yhdistetty kokonaan. Kahdeksan vuoden pituisen alkuvaiheen aikana mukautusmekanismiin olisi pohjautettava yhteisen tavoitetason perusteella laskettujen vakauserämaksujen epälineaariseen asteittaiseen käyttöönottoon ja kansallisten tavoitetasojen perusteella laskettujen rahoitusosuuksien asteittaiseen käytöstäpoistoon.

- (15) Mukautusmekanismilla ei kuitenkaan poistettaisi kaikkia pankkialan rakenteiden välisiä vääristymiä, jotka johtuvat asetuksella (EU) N:o 806/2014 käyttöön otetusta yhteisestä tavoitetasosta, koska joidenkin laitosten vuotuiset vakauserämaksut voisivat mukautusmekanismilla laskettuina kuitenkin olla enemmän kuin 100 prosenttia direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti lasketuista vuotuisista rahoitusosuuksista. Mahdollisten vääristymien vaikutusten lieventämiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava sallia, että kyseiset laitokset käyttävät asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja peruuttamattomia maksusitoumuksia. Tällä tavoin otettaisiin huomioon, että kyseisten laitosten on maksettava vakauserämaksuja, jotka ovat suurempia kuin niiden direktiivin 2014/59/EU mukaiset rahoitusosuudet, minkä vuoksi kyseisissä kansallisissa rahasto-osuuksissa tulee olemaan enemmän varoja kuin kansallisissa kriisinratkaisurahastoissa, jotka kyseiset jäsenvaltiot olisivat perustaneet pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivien mukaisesti. Jotta voitaisiin kuitenkin varmistaa, että yhteisen kriisinratkaisurahaston jokaisessa kansallisessa rahasto-osuudessa on riittävästi varoja saatavilla, millään laitoksella ei saisi olla mahdollisuutta kattaa maksusitoumuksilla enempää kuin 50 prosenttia vakauserämaksuistaan. Mukautusmekanismia olisi käytettävä ainoastaan siirtymäkauden aikana, eikä sillä saisi rajoittaa kriisinratkaisuneuvoston täyttä harkintavaltaa sallia minkä tahansa laitoksen käyttää peruuttamattomia maksusitoumuksia siirtymäkauden päättymisen jälkeen. Mukautusmekanismissa olisi myös otettava huomioon suhteellisuusperiaate niiden laitosten osalta, jotka eivät ole merkittäviä. Sen vuoksi mukautusmekanismia ei pitäisi soveltaa laitoksiin, jotka kuuluvat delegoidussa asetuksessa (EU) N:o xxx/2014 säädetyn, kiinteämääräisiin summiin perustuvan järjestelmän piiriin. Lisäksi kyseistä kiinteämääräisiin summiin perustuvaa järjestelmää olisi laajennettava osittain, jotta voitaisiin lieventää tiettyihin laitoksiin siirtymäkaudella mahdollisesti kohdistuvia vaikutuksia.
- (16) Järjestelmä, jossa yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritetaan vuotuisia vakauserämaksuja, pannaan jäsenvaltioissa ensimmäistä kertaa täytäntöön, ja koska tällainen järjestelmä perustuu asteittain saavutettavaan tavoitetasoon, komissio tulee tarkastelemaan tämän asetuksen täytäntöönpanotapaa uudelleen samanaikaisesti kun se tarkastelee uudelleen delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 täytäntöönpanotapaa, jotta tässä asetuksessa annettuihin sääntöihin voitaisiin tarvittaessa tehdä mukautuksia.
- (17) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 99 artiklan 2 kohdan mukaan kyseistä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016. Kriisinratkaisuneuvoston on kuitenkin annettava kuukausittain 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kriisinratkaisuneuvoston täysistunnossa hyväksytty kertomus siitä, ovatko edellytykset kansallisella tasolla kerättyjen rahoitusosuuksien siirtämiselle yhteiseen kriisinratkaisurahastoon täyttyneet. Jos kertomuksista käy ilmi, että kyseiset edellytykset eivät ole täyttyneet, asetuksen (EU) N:o 806/2014 soveltamista lykätään yhteiseen kriisinratkaisurahastoon siirtämisen osalta 1 päivästä

joulukuuta 2015 alkaen yhdellä kuukaudella kullakin kerralla. Sen vuoksi myös tätä asetusta olisi sovellettava samasta päivästä alkaen kuin asetusta (EU) N:o 806/2014,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavia seikkoja koskevat säännöt:

- a) edellytykset, joilla yhteisen kriisinratkaisuneuvoston, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', velvoite laskea yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavat asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen yksilölliset vakaussmaksut pannaan täytäntöön;
- b) a alakohdassa tarkoitettujen yksilöllisten vakaussmaksujen laskentamenetelmän soveltaminen.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa tarkoitettuihin yhteisöihin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 3 artiklassa olevia määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'osallistuvilla jäsenvaltioilla' asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklassa määriteltyjä jäsenvaltioita;
- 2) 'vuotuisella tavoitetasolla' sellaisten vuotuisten vakaussmaksujen kokonaismäärää, jotka kriisinratkaisuneuvosto vahvistaa vuosittain asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 2 kohdassa säädetyllä menettelyllä mainitun asetuksen 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tavoitetasoa saavuttamiseksi;
- 3) 'vuotuisella vakaussmaksulla' asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määrää, jonka yhteinen kriisinratkaisuneuvosto laskee ja jonka kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset keräävät vakaussmaksukauden aikana kultakin tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöltä;
- 4) 'vakaussmaksukaudella' yhtä kalenterivuotta;
- 5) 'kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla' asetuksen (EU) N:o 806/2014 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyjä yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisia;
- 6) 'yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisilla' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyjä viranomaisia tai muita asiaankuuluvia viranomaisia, jotka jäsenvaltiot nimeävät direktiivin 2014/59/EU 100 artiklan 2 ja 6 kohtaa sovellettaessa;
- 7) 'laitoksilla' asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa määriteltyjä laitoksia;

- 8) 'sopimuksella' asetuksen (EU) N:o 806/2014 3 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa määriteltäviä sopimusta vakaussmaksujen siirtämisestä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja niiden yhdistämisestä;
- 9) 'suojatuilla talletuksilla' direktiivin 2014/49/EU 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja talletuksia, lukuun ottamatta mainitun direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tilapäisesti korkeita saldoja;
- 10) 'pienillä laitoksilla' laitoksia, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on enintään 300 000 000 euroa ja joiden varojen kokonaismäärä on alle 1 000 000 000 euroa delegoidun asetuksen (EU) N:o xxxx/2014 10 artiklan mukaisesti;
- 11) 'toimivaltaisella viranomaisella' tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltäviä toimivaltaista viranomaista tai Euroopan keskuspankkia;
- 12) 'ylimääräisen riskikorjauksen kertoimella' delegoidun asetuksen (EU) N:o xxxx/2014 9 artiklassa tarkoitettua kerrointa;
- 13) 'alkuvaiheella' kahdeksan vuoden pituista alkuvaihetta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2016 tai tarvittaessa siitä päivästä, jona asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohtaa sovelletaan mainitun asetuksen 99 artiklan 6 kohdan nojalla.

4 artikla

Vuotuisten vakaussmaksujen vahvistaminen

1. Kriisinratkaisuneuvosto vahvistaa kullekin laitokselle jokaiseksi vakaussmaksukaudeksi vuotuisen vakaussmaksun asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun, yhteisen kriisinratkaisurahaston vuotuisen tavoitetaso perusteella ja delegoidussa asetuksessa (EU) N:o xxxx/2014 säädetyn menetelmän mukaisesti.
2. Kriisinratkaisuneuvosto tekee yhteistyötä EKP:n ja osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa vahvistaakseen kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden osalta kaikkien niissä toimiluvan saaneiden laitosten suojattujen talletusten määrän, jota käytetään laskettaessa yhteisen kriisinratkaisurahaston tavoitetasoa. Kriisinratkaisuneuvosto tarkastelee yhteisen kriisinratkaisurahaston tavoitetasoa vuosittain uudelleen.

5 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston esittämä tiedoksianto

1. Kriisinratkaisuneuvosto antaa asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tiedoksi päätöksensä, joissa vahvistetaan niiden alueilla toimiluvan saaneiden laitosten vuotuiset vakaussmaksut.
2. Saatuaan 1 kohdassa tarkoitetun tiedoksiannon kunkin kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava jokaiselle sen alueella toimiluvan saaneelle yhteisölle kriisinratkaisuneuvoston päätöksestä, jossa vahvistetaan kunkin yhteisön maksettavaksi tuleva vuotuinen vakaussmaksu.

6 artikla
Tietojen antaminen

Kriisinratkaisuneuvosto muuttaa tietojen tallennus- ja esittämismuotoja, joita laitosten on käytettävä ilmoittaakseen vuotuisten vakausmaksujen laskentaan tarvittavat tiedot, jos se on tarpeen ilmoitettujen tietojen vertailtavuuden ja saatujen tietojen käsittelyn tehokkuuden parantamiseksi.

7 artikla
Siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 4 artiklassa säädetään, 2 artiklassa tarkoitettujen laitosten vuotuiset vakausmaksut lasketaan asetuksen (EU) N:o 806/2014/EU 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun alkuvaiheen aikana seuraavaa mukautettua menetelmää noudattaen:
 - a) vuotuiset vakausmaksut, jotka kyseisten laitosten on maksettava alkuvaiheen ensimmäisenä vuonna, lasketaan siten, että 60 prosenttia maksusta lasketaan direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti ja 40 prosenttia maksusta lasketaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan ja tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti;
 - b) vuotuiset vakausmaksut, jotka kyseisten laitosten on maksettava alkuvaiheen toisena vuonna, lasketaan siten, että 40 prosenttia maksusta lasketaan direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti ja 60 prosenttia maksusta lasketaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan ja tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti;
 - c) vuotuiset vakausmaksut, jotka kyseisten laitosten on maksettava alkuvaiheen kolmantena vuonna, lasketaan siten, että 33,33 prosenttia maksusta lasketaan direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti ja 66,67 prosenttia maksusta lasketaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan ja tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti;
 - d) vuotuiset vakausmaksut, jotka kyseisten laitosten on maksettava alkuvaiheen neljäntenä vuonna, lasketaan siten, että 27,67 prosenttia maksusta lasketaan direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti ja 73,33 prosenttia maksusta lasketaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan ja tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti;
 - e) vuotuiset vakausmaksut, jotka kyseisten laitosten on maksettava alkuvaiheen viidentenä vuonna, lasketaan siten, että 20 prosenttia maksusta lasketaan direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti ja 80 prosenttia maksusta lasketaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan ja tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti;
 - f) vuotuiset vakausmaksut, jotka kyseisten laitosten on maksettava alkuvaiheen kuudentena vuonna, lasketaan siten, että 13,33 prosenttia maksusta lasketaan direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti ja 86,67 prosenttia maksusta lasketaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan ja tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti;

- g) vuotuiset vakausmaksut, jotka kyseisten laitosten on maksettava alkuvaiheen seitsemäntenä vuonna, lasketaan siten, että 6,67 prosenttia maksusta lasketaan direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti ja 93,33 prosenttia maksusta lasketaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan ja tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti;
- h) vuotuiset vakausmaksut, jotka kyseisten laitosten on maksettava alkuvaiheen kahdeksantena vuonna, lasketaan siten, että 100 prosenttia maksusta lasketaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan ja tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 13 artiklan 3 kohdassa säädetään, siinä tapauksessa, että 1 kohdassa tarkoitetut laitoksen vuotuiset vakausmaksut ovat asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alkuvaiheen aikana enemmän kuin 100 prosenttia direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti lasketuista vuotuisista rahoitusosuuksista, kriisinratkaisuneuvosto sallii, jollei ole kyse poikkeuksellisista olosuhteista, että kyseiset laitokset käyttävät asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja peruuttamattomia maksusitoumuksia maksaakseen sen osan, joka on enemmän kuin 100 prosenttia direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti lasketuista vuotuisista rahoitusosuuksista. Kriisinratkaisuneuvosto antaa kaikille kyseisille laitoksille mahdollisuuden käyttää peruuttamattomia maksusitoumuksia suhteessa kunkin laitoksen vuotuisten vakausmaksujen kokonaismäärään. Laskiessaan kunkin laitoksen vuotuisia vakausmaksuja kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että peruuttamattomien maksusitoumusten summa ei ole minään vuonna yli 30 prosenttia tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti laskettavien vuotuisten vakausmaksujen kokonaismäärästä ja ettei mikään laitos maksa yli 50:tä prosenttia vuotuisen vakausmaksunsa kokonaismäärästä peruuttamattomina maksusitoumuksina.
3. Direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4 artiklan mukaisesti laskettavat vuotuiset rahoitusosuudet on 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa vahvistettava sellaiseksi ajanjaksoksi määritettävän tavoitetason perusteella, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua alkuvaihetta.
4. Pieniin laitoksiin sovelletaan yhä delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 10 artiklaa.
5. Asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alkuvaiheen aikana laitosten, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on yli 300 000 000 euroa ja joiden varojen kokonaismäärä on enintään 3 000 000 000 euroa, on maksettava 50 000 euron suuruinen kiinteämääräinen summa velkojen kokonaismäärän ensimmäisten 300 000 000 euron osalta, kun kyseisestä kokonaismäärästä on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset. Kyseisten laitosten on suoritettava vakausmaksunsa 300 000 000 euroa ylittävästä velkojen kokonaismäärästä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, delegoidun asetuksen (EU) N:o xxx/2014 4–9 artiklan mukaisesti. Jos vakausmaksujen määrä vähenee tämän kohdan soveltamisen johdosta, muiden laitosten, jotka suorittavat maksunsa kyseiseen kansalliseen rahasto-osuuteen, on vastaavasti maksettava enemmän.

8 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016 tai päivästä, jona asetuksen (EU) N:o 806/2014 soveltaminen alkaa.

9 artikla
Osoitus

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklan tarkoitetuissa osallistuvissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja